

ДИЛЯН БЕНЕВ ШОФЬОРЪТ

chitanka.info

На спирката чакат хора. Различни по етнос, възраст, пол, образование, интелект и положение. Те всички чакат своя автобус, което ги обединява и прави едно цяло. Да, те всички чакат, но той така и не идва, но все пак ще дойде. Разбира се, те са търпеливи и щом са дошли на тази спирка с едното намерение да тръгне всеки от тях по задачите си — ще чакат. В края на краищата затова са хора. И автобусът затуй е автобус, за да не идва навреме. Той или е зависим от пътната обстановка, или от времето, или от самия шофьор. Но най-вече от него. Щом дори и да е лош, минава винаги за много добър. Оттук и превъзходството му! Понеже той по̀ може без автобуса. Но автобусът без шофьор не може. Затова автобусите без шофьор са загубени! — като жалки отломки, забравени от Бога. Ала друг е въпросът, ако те се движеха на автопилот. Тогава сигурно щяха да бъдат по-бързи и по-точни. И хората не биха излизали от кожата си. Фантазията понякога измества реалността. Но стига вече!...

Ето че най-после този автобус идва и хората спокойно могат да си отдъхнат от натрупаното напрежение. Те всички са измъчено-щастливи и вече бавно се качват и заемат своите места. (А тези, които не могат да си намерят, остават прави.) После за броени минути той тръгва и всички се отправят към своя трудов пост, виждайки смисъла.

Обстановката в автобуса е вече друга. Шофьорът е пуснал необходимата музика, която действа успокояващо и ги кара да заспят. (Те и без това са изморени от дългото чакане.) А дори и тези, стоящи прави, започват някак си да се унасят, чувствайки се седнали. Като в приказките! Шофьорът обаче, пеейки някаква песничка — започва все повече да усилва скоростта, щом пътят е равен и няма движение.

Ала ето че след малко този път свършва и започва баир надолу. И учудващо шофьорът (все така, пеейки си) увеличава скоростта, която от осемдесет километра става на деветдесет и от деветдесет става на сто, и от сто до не знам си колко. Не, това е нещо опасно, нещо небивало!... Това е нещо, пораждащо само въпроса: кому е нужна тази скорост? Кому? — Може би да навакса изгубеното време (затова, че е тръгнал по-късно) — и ако е така, защо не на равен път и в допустимата за автобуса скорост? Защо? Не, това направо е безумие! Ама истинско! Но най-лошото е, че никой от пътниците не може да се опълчи. Никой! Те всички са тъй замаяни, сякаш живеят в друг свят. Не, това са последните възможности на автобуса. Последните! И тъкмо

затуй той продължава с бясна скорост — докато в един момент, в един фатален момент, шофьорът — незнайно защо — натиска рязко спирачката при скорост, напълно неизмерима... и става нещо страшно и неопишуемо!...

При рязката промяна на скоростта доста от пътниците си разбиват главите — я в седалките, я в прозорците, я в дръжките. А тези, които са били прави, буквално се натръшкват на камара и биват смазани. Всички — от състояние на пълна безопасност — в състояние на пълна безпомощност! Само за секунди! След това шофьорът отпуска педала на спирачката и поема със скорост по-нормална, и постепенно излиза на равен път.

А от целия този батак се виждат здрави само няколко човека. И само дето са здрави! Те са толкова уплашени, че изобщо нямат сили за нищо. За разлика от шофьора, който не само че е с бодър дух (и може би лека рана по главата и охлузване по колената), но и който с нови сили продължава своя път, без да спира, гонейки разписание.

Иначе няма да бъде шофьор. Ще бъде пътник. Но той не би и могъл, щом е роден да бъде шофьор, знаещ много добре, че само на шофьорите им е дадено свише при такива случаи да остават почти невредими. Само на тях!

И може би човек трябва да е такъв, за да разбере — защо именно той е натиснал така рязко спирачка при такава изумителна скорост? Защо? Може би е имало препятствие по пътя (бил е повреден, минавали са хора или кола) — или може би затуй, че автобусът е бил прекалено пълен, трудно управляем и за миг шофьорът е изгубил равновесие и е можел да отиде в канавката...

А НАЙ-ДОБРЕ СЕ КАРАТ ПОЛУПРАЗНИ АВТОБУСИ.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.